

Forenede sager C-305/86 og C-160/87

Neotype Techmashexport GmbH mod Kommissionen og Rådet for De Europæiske Fællesskaber »Antidumpingtold på import af elektriske motorer«

Retsmøderapport	2949
Forslag til afgørelse fra generaladvokat W. Van Gerven, fremsat den 8. november 1989	2967
Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. juli 1990	2992

Sammendrag af dom

- 1. Annullationssøgsmål — sag om annullation af en forordning om indførelse af en midlertidig antidumpingtold — efterfølgende udstedelse af en forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold der er lavere — betydning for spørgsmålet om retlig interesse (EØF-Traktaten, art. 173)*
- 2. Annullationssøgsmål — fysiske eller juridiske personer — retsakter der berører dem umiddelbart og individuelt — forordning om indførelse af antidumpingtold — importører, der er forbundet med eksportøren, og hvis videresalgspriser har dannet grundlag for konstateringen af dumpingmargenen eller beregningen af antidumpingtolden (EØF-Traktaten, art. 173, stk. 2)*
- 3. Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — dumpingmargen — fastsættelse af den normale værdi — lande uden markedsøkonomi — kriterier (Rådets forordninger nr. 1765/82 og nr. 2176/84, art. 2, stk. 5)*

4. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — dumpingmargen — fastsættelse af den normale værdi — indførsel fra lande uden markedsøkonomi — afgørende faktor — faktisk salgspris for samme vare i et tredjeland med markedsøkonomi — valg af referenceland — krav til det valgte lands hjemmemarked*
(Rådets forordning nr. 2176/84, art. 2, stk. 5)
5. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — dumpingmargen — sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen udtrykt i forskellige valutaer — anvendelse af officielle vekselkurser*
(Rådets forordning nr. 2176/84)
6. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — fornyet undersøgelse — formål — fortsat eller afsluttet skade — faktorer der indgår i undersøgelsen — omfanget af import i en periode, som var taget i betragtning under en tidligere antidumpingprocedure — udelukket*
(Rådets forordning nr. 2176/84, art. 14, stk. 1, og art. 4, stk. 2)
7. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — skade — faktorer der indgår i undersøgelsen — flere faktorer — institutionernes skøn — fald i dumpingimportens markedsandel — ikke afgørende*
(Rådets forordning nr. 2176/84, art. 4, stk. 2)
8. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — skade — de importerede varers markedsandel — beregningsmåde — konstatering på grundlag af importtallene efter startfasen, hvor der opbygges lagre — tilladt*
(Rådets forordning nr. 2176/84, art. 4, stk. 2)
9. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — fastsættelse af antidumpingtold — institutionernes skøn — indførelse af en variabel antidumpingtold beregnet på grundlag af forskellen mellem en mindstepris og prisen, netto, frit Fællesskabets grænse, eller for så vidt angår importører, der er associeret med eksportøren, salgsprisen til første køber — tilladt*
(Rådets forordning nr. 1224/80, art. 6, forordning nr. 2176/84, art. 13, stk. 2, og forordning nr. 864/87)
10. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold — ugyldighed af forordningen om indførelse af en midlertidig antidumpingtold — betydning for gyldigheden af forordningen om indførelse af en endelig told — betingelser*
(Rådets forordning nr. 2176/84)

1. Når de beløb, for hvilke der blev stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, er blevet opkrævet i henhold til forordningen om indførelse af en endelig antidumpingtold med den endeligt fastsatte sats, kan en importør, der har måttet betale disse beløb, ikke påberåbe sig, at forordningen om indførelse af den midlertidige told har retsvirkninger, eller at importøren har en retlig interesse i at anfægte denne.
2. Selv om forordningerne om indførelse af en antidumpingtold efter deres art og rækkevidde er almen gyldige, berører de umiddelbart og individuelt blandt andre de importører, der er forbundet med eksportøren, og hvis videresalgsspriser har dannet grundlag for konstateringen af dumpingmargenen eller beregningen af selve antidumpingtolden.

En retlig interesse kan heller ikke begrundes med, at sagsøgeren på grundlag af en konstatering af, at forordningen om indførelse af den midlertidige told er ugyldig, kan rejse et erstatningskrav. Et sådant krav vil kunne støttes på et anbringende om, at forordningen om indførelse af den endelige told er retsstridig, såfremt de beløb, for hvilke der blev stillet sikkerhed i henhold til forordningen om indførelse af den midlertidige told, er blevet opkrævet i medfør af den endelige forordning, idet denne forordning har erstattet førnævnte forordning og udgør grundlaget for opkrævningen.

3. Ifølge artikel 2, stk. 5, i forordning nr. 2176/84 fastsættes den normale værdi i tilfælde af indførsel fra lande uden markedsøkonomi som hovedregel på grundlag af prisen for samme vare i et land med markedsøkonomi. Formålet med bestemmelsen er at undgå, at der tages hensyn til priser og omkostninger i lande uden markedsøkonomi, hvor priser og omkostninger sædvanligvis ikke fremstår som et resultat af markedskræfternes spil.

Selv om gyldigheden af forordningen om indførelse af den midlertidige told således er uden betydning for gennemførelsen af et erstatningskrav, der kan henføres til opkrævningen af tolden, vil der dog kunne anerkendes en retlig interesse i at få dom for, at forordningen om indførelse af den midlertidige told er ugyldig, men kun med hensyn til de beløb, for hvilke der er blevet stillet sikkerhed i henhold til denne forordning, og som er blevet frigivet som følge af, at satsen for den endelige told viste sig at være lavere end satsen for den midlertidige told, og kun såfremt der føres bevis for, at der er lidt et tab som følge af sikkerhedsstillelsen.

For at afgøre, om et land skal anses for at være et land uden markedsøkonomi i henhold til artikel 2, stk. 5 — selv om landet ikke hører til de lande, der efter den nævnte bestemmelse skal anses for et land uden markedsøkonomi, det vil navnlig sige de lande, på hvilke forordning nr. 1765/82 om den fælles ordning for indførsel fra statshandelslande finder anvendelse — må det undersøges, om handelen med de samme varer, som påstås at være genstand for dumping, i dette land er kendetegnet ved et fuldstændigt eller næsten fuldstændigt handelsmonopol, eller om alle indenlandske priser fastsættes af staten.

4. Når den import, der påstås at være genstand for dumping, har oprindelse i et land uden markedsøkonomi, og der derfor skal vælges et referenceland i henhold til artikel 2, stk. 5, i forordning nr. 2176/84, er det indenlandske markeds omfang principielt ikke et forhold, der skal tages i betragtning, når der i undersøgelsesperioden har fundet en omsætning sted, der er tilstrækkelig til, at priserne på markedet må anses for repræsentative med hensyn til den omhandlede eksport.

På samme måde er det ikke tilstrækkeligt til at anse et bestemt lands hjemmemarked for uegnet som reference, at der ikke indføres varer af den omhandlede art til landet, såfremt der på markedet er tilstrækkelig konkurrence til at sikre, at de opnåede priser er repræsentative.

5. Institutionerne kan ved fastsættelsen af dumpingmargenen tage hensyn til de officielle valutakurser, der har været anvendt som grundlag for internationale handler.
6. Ved en antidumpingprocedure, der er iværksat efter en anmodning om fornyet undersøgelse fra de berørte sammenslutninger af producenter, og hvis formål er at konstatere, om de tilsagn, der er afgivet af eksportørerne i de omhandlede lande, og som er godtaget af institutionerne under en tidligere antidumpingprocedure, fortsat er tilstrækkelige til at afværge den skade, der er forårsaget af dumpingimporten, er der ikke grund til

at anvende importtallene for en periode, der er taget i betragtning under den tidligere antidumpingprocedure.

7. En undersøgelse af, om der foreligger skade, omfatter ifølge artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 2176/84 en række faktorer, og hverken en enkelt eller flere af disse er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

Det forhold, at dumpingimportens markedsandel er faldet, er derfor ikke til hinder for, at det konstateres, at denne import medfører væsentlig skade, når blot konstateringen bygger på faktorer, der efter nævnte bestemmelse skal tages i betragtning.

8. En mulig forskel mellem importtallene og salgstallene for dumpingprodukterne på Fællesskabets marked, som skyldes nødvendigheden af at opretholde lagre i Fællesskabet, må betragtes som et forbigående problem, der kun består, mens lagrene opbygges, således de importerede produkters markedsandel herefter kan beregnes på grundlag af importen.
9. I en forordning om indførelse af en antidumpingtold angives i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordning nr. 2176/84 navnlig størrelsen og arten af den pålagte told, ligesom visse andre forhold også omtales. Det følger af denne bestemmelse, at institutionerne inden for grænserne af den skønsmæssige beføjelse, der er tillagt dem, frit kan vælge mellem de forskellige typer af told.

Rådet overskred ikke grænserne for den skønmæssige beføjelse, da det — både af hensyn til ønsket om maksimal genomsigtighed, effektivitet og for at tilskynde eksportørerne til at hæve deres priser — besluttede at indføre en variabel told beregnet på grundlag af forskellen mellem prisen, netto, frit Fællesskabets grænse og en mindstepris, og for importører, der er forbundne med en eksportør, fandt det nødvendigt at beregne en mulig antidumpingtold på grundlag af de importerede varers toldværdi, som i henhold til artikel 6 i forordning nr. 1224/80 fastsættes med udgangspunkt i prisen til den første køber, der ikke er forbundet med eksportøren. For det første er en variabel told generelt gunstigere for de berørte virksomheder, idet disse kan undgå opkrævnin-gen af antidumpingtold ved at fastsætte

priserne for de indførte varer således, at disse er højere end den fastsatte mindstepris. For det andet består der — for så vidt angår handler mellem associerede parter — den samme usikkerhed med hensyn til fastsættelsen af enhedsprisen, netto, frit Fællesskabets grænse som ved beregningen af dumpingmargenen ud fra den eksportpris, som er betalt eller skal betales af en importør, der er forbundet med eksportøren.

10. Gyldigheden af en forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold kan kun påvirkes af, at forordningen om indførelse af den midlertidige told eventuelt er ugyldig, såfremt ugyldigheden har haft indflydelse på den endelige forordning.

RETSMØDERAPPORT

i de forenede sager C-305/86 og C-160/87 *

I — Sagsfremstilling

Kommissionen modtog i oktober 1985 fra Groupement des industries de matériels d'équipement électriques et de l'électronique industrielle associée (herefter benævnt »Gimelec«), støttet af fire andre nationale sammenslutninger inden for elektronikbranchen, en anmodning om fornyet undersøgelse af visse antidumpingforanstaltninger i henhold til artikel 14 i Rådets forordning (EØF) nr.

2176/84 af 23. juli 1984 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 201, s. 1). Anmodningen drejede sig om fornyet undersøgelse af afgørelserne om godtagelse af de pristilsagn, der var afgivet af de omhandlede eksportører i forbindelse med en tidligere antidumpingprocedure vedrørende importen af standardiserede elektriske motorer, flerfasede, med effekt på over 0,75 kW, men højst 75 kW (herefter benævnt »elektriske motorer«), med oprin-

* Processprog: tysk.